

افغانستان له ۲۰۱۴ م کال څخه وروسته

څو اونۍ وړاندې په ليزبون کې د ناټو غونډې او تازه په سپېنه ماڼۍ کې د امريکا ولسمشر اوباما پدې اعتراف وکړ چې په افغانستان کې يې ماتې خورلې ده او اوس ددې وخت رارسيدلی دی چې خپله کمبله له افغانستان څخه ټوله کړي او تر ۲۰۱۴ کاله پورې له ياد شوي هيواد څخه ووزي.

پدې باندې مور افغانان له وړاندې پوهيدو چې دا ورځ به راځي چې ناټو او په سر کې امريکا به افغانستان پرېږدي دا ځکه چې ناټو له وارسا څخه زوروره نه ده چې پدې اړه څو مياشت مخکې ما هم يوه مقاله (د ناټو لرليد په افغانستان کې) تر عنوان لاندې ليکلې وه ، چې په بينوا سايت کې چاپ شوي وو

گرانو افغانانو تاريخ (۹۲م کال) بيا تکرار پيري هغه داچې کله روسان له افغانستان څخه ووتل، د کابل حکومت څو کاله دوام وکړ چې بلاخره د د موکراتيک گوند د خپل منځنيو اختلافاتو په نتيجه کې د هغه وخت د مجاهدينو سره ائتلافونه وشول او بلاخره د کابل حکومت سقوط وکړ او ورپسې خو ټول تاريخ تاسو ته معلوم دی چې زموږ په هيواد کې څه وو چې ونه شول.

که چيرې افغانان د خپل سرنوشت په هکله چې له ۲۰۱۴م کال څخه به شاته پېښيری بڼه غور ونکړي نو د افغانستان او افغانانو راتلونکي به ډيره خرابه او خطرناکه وي. دا ځکه چې د افغانستان لپاره داخلي او خارجي شرايطو له ۹۲ کاله راپدې خوا ډير تغيير کړي دي.

اول دا چې په افغانستان کې خو قانون اصلاً وجود نه لري، کله چې قانون وجود ونه لري نو هلته به د يو دولت شتوالی څه معنی ولري؟ دا پدې معنی چې په افغانستان کې تش په نوم دولت دی چې هغه لويديځ والو د خپلو اولسنو د غولولو لپاره د يوې نانزکي (گودۍ) په شان په لاس کې نيولي دي، چې نه پکښې سپاه شته او نه څه کولای شي. همدا رنگه د کرزي په حکومت او خپله کرزي د هيڅ کار کولو او حکومتداري وړتيا نه لري، بېله له ورځې تېرولو او هغه هم ددې لپاره چې څنگه د اولس جبيونه او د ملت مال لوټ کړي. او څوک هم چې په حکومتی چوکي ناست دی په ځان، وطن او اولس باندې ايمان نه لري، او دا ويره ورسره ده چې که نن لدې چوکي لري شي نو څه به کوي نو د سبا ورځې د بې باوري له ويري چې، ده ټول مسؤوليت د کرزي او د هغه د حکومت په غاړه دی، په ناروا پيسې پيدا کوي چې وري پاتي نه شي. نو کله چې ناټو او امريکا په ۲۰۱۴ کال کې له افغانستان څخه ووځي يو عام تام چور به گډ شي دا ځکه چې ولس ته به هم شرايط برابر شي.

دوهم دا چې د افغانستان گاونډي حکومتونه لکه پاکستان، ايران، چين، تاجکستان، اوزبکستان او همدارنگه نور هيوادونه لکه روسيه، ترکيه، هند او سعودي عربستان د کرزي د حکومت په شان لاس تر زني ندي ناست او له يوې ورځې نه بلې ورځې ته يې د نفوذ ساحه ډير پيري او زموږ د گران افغانستان ژبه، شتمنی، کلتور او مذهب د خپلې ولکې لاندې په داسې حال کې لاندې کوي چې نوموړی هيواد (افغانستان) د زور ازمويلو ډگر هم کاروي، او خپل منځنی دوشمنی د د يو تعداد هغو افغانانو په متو چې يې په پيسو اخيستی دی په زور يو بل ته څرگندوي. چې غواړم څو بلگي يې هيوادوالو ته ورپه ياد کړم.

ايران په خپل ټول قوت هڅه کوي چې په لومړي سر کې د افغانانو کلتور او ژبه تر خپل کلتور او ژبې لاندې کړي او ددې لپاره يې په افغانستان کې يوه ډيره قوي لاره په کار اچولې ده چې هغه عبارت په ميډيا (راډيو، ټلويزيون، ورځپاڼو او انټرنېټ) باندې تاثير اچول دی چې دا کار يې ډيره ښه نتيجه هم ورکړي ده.

د يوه هيواد په ميډيا نفوذ د همغه هيواد په ولس او ملک نفوذ دی، دا ځکه چې له همدغې لارې څخه يو هيواد په آسانۍ سره تر خپل نفوذ لاندې راتللی شي تر څو شتمنی يې تر گوتو شي.

په ورته کار باندې ترکي هم لاس پوري کړی دی چې غواړي ترکي کلتور او ترکي ژبه زموږ په گران هيواد افغانستان کې رواج کړي چې د ايران په شان هدف تر لاسه کړي.

له پاکستان څخه به څه گيله کوو ځکه هغه د چا خبره چې اډماتي دشمن دی زموږ هيواد به هيڅکله هم په آرام پري نه ږدي.

هند د افغانانو په خاطر نه بلکې د کشمير د ځانته کولو په خاطر د پاکستان سره زموږ په هيواد کې زور ازمويي کوي چې زيان يې هم مور افغانانو ته رسيري.

روسيه خو افغانستان د پلار او نيکه د نفوذ سيمه بولي او د ځان لپاره يې يوه ښه اړه (ديوال) ده، او که دا ديوال مات شو نو د روسي گټې به په پخواني شوروي هيوادونو لکه تاجکستان، اوزبکستان او ترکمنستان کې د خطر سره

مخامخ شی چی دا کار هیخ کله هم د روسانو لپاره د منلو وړ ندی. نو ددی لپاره یی په افغانستان کی هر وخت مداخله کړیده او په راتلونکی کی به کله هم له مداخلی لاس ونه خلی.

نو کله چی ناټو له افغانستان څخه ووزی زموږ گاونډیان به په افغانستان باندی د لیوانو په شان له هری خوا حملی وکړی او زموږ هیواد به پخی، پخی کړی او په ټوټو به یی سره ووشی. دا ځکه چی شرایط نظر ۱۹۹۲م ته اوس ډیر توپیر پدی لری چی اوس په داخل د هیواد کی هم ځینی کړی شته چی د فیدرالیزه (یعنی ټوټه کیدل) غواری او ددی شنی مصنوعی دیموکراسی په شتوالی کی چی غربیانو پر افغانستان تحمیله کړی ده یاد و شویو کړیو د افغانستان د جداکولو لپاره ډیر کار کړی دی، نو د ټوټه کیدو ویره یی هم ډیره ده.

ددی خطرونو مخنیوی به څنگه کوو؟؟

لومړی د کرزی او د هغه حکومت لپاره په کاری ده چی اول خپل ځانونه اصلاح کړی او ورپسی خپله اداره او صفوف له هر ډول فساد څخه پاک کړی، د قانون حاکمیت له ارک څخه شروع تر کلیو او بانډو پوری ورسوی او هیخ چا ته تر قانون برتری ورنکړی. همدارنگه په اولس کی د وطن او یوال روحیه راژوندی کړی. همدارنگه حکومت د گاونډیو په ځیر وڅری او مخنیوی یی وکړی، او هغه چاته چی د پردیو لپاره د خپل ولس او هیواد گټی قربانوی او د بیگانگانو نوکری کوی سخته جزا ورکړی. دا هغه څه دی چی د هیواد د یوالی په ساتلو کی مرسته کوی. نو که چیری په ۲۰۱۴ کال کی امریکا او ناټو له افغانستان څخه ووزی زموږ هیواد به له عمومی لوټ څخه خوندي وی.

دوهم دا چی په داخل او له هیواد څخه د باندی افغانانو ته پکار ده چی خپل منځنی اختلافونه یوی خواته کړی او پدی فکر وکړی چی څنگه خپل هیواد له متوجی خطرونو څخه ژغورلی شو سره یو شی. او همدارنگه پدی د زره له خلاصه کار وشي چی څنگه طالبان او اسلامی حزب لومړی را په خوله کړی، او بیا په حکومت کی ورته ونډه ورکړی. همدارنگه به اوس طالبانو او اسلامی حزب ته هم معلومه شوی وی چی زموږ د هیواد او ولس سخت دښمنان څوک دی او څه یی وکړل.

نو زما په نظر که افغانان خپلو مسؤولیتونو ته متوجی شی نو زموږ هیواد به هم له ۲۰۱۴م کال وروسته یو هیواد وی.

کوم شاعر ویی چی:

په تدبیر د که د بام سوری بند نه کړ
دا تقدیر دی چی هغه کوټه به څاخی